

Elegia In Obitvm Praeceptoris Qvondam Dexterrimi Atqve Colendissimi
Viri Svmme Reverendi Amplissimi Doctissimi Domini M. Ioannis
Christiani Leonis Theologi Famigeratissimi Serenissimi Dvcis
Saxo-Qverfvvrthensis Ac Levcoptrensis Consiliarii Ecclesiastici Ac
Svffragantis consistorii adsectoris gravissimi Pastoris Ac Svperintendentis
Levcofetrensis Nec Cin Illvstris Qvod Ibidem Floret Avgvstei Theologiae
P. P. O. Meritissimi A. D. XXII. IVNII MDCCXXXIII Vitam Beatissima
Cvm Morte Commvtantis Pio Cvltv Exhibita Ab Illvstris Avgvstei
Stvdiosis

Leucopetrae

4065247-6

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

HZ: 2 Bud.Var.382(139)

https://collections.thulb.uni-jena.de/receive/HisBest_cbu_00036661

urn:nbn:de:urmel-802fd509-9a2f-45ea-8675-d7bfc96aacb55-00021866-12

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

139
ELEGIA

IN OBITVM

PRAECEPTORIS QVONDAM DEXTERRIMI ATQVE COLENDISSIMI
VIRI SVMME REVERENDI AMPLISSIMI DOCTISSIMI

DOMINI

M. IOANNIS
CHRISTIA-
NI LEONIS

THEOLOGI FAMIGERATISSIMI

SERENISSIMI DVCIS SAXO-VEREVRTHENSIS AC LEVCOPETRENSIS
CONSILIARII ECCLESIASTICI AC SVFFRAGANTIS CONSISTORII ADSES-
SORIS GRAVISSIMI PASTORIS AC SVPERINTENDENTIS LEVCOPE-
TRENSIS NEC NON ILLVSTRIS QVOD IBIDEM FLORET AVGVSTEI
THEOLOGIAE P. P. O. MERITISSIMI

A. D. XXII, IVNII c1516ccxxxxii, VITAM BEATISSIMA
CVM MORTE COMMVTANTIS

PIO CVLTV EXHIBITA

AB

ILLVSTRIS AVGVSTEI STUDIOSIS

LEVCOPETRAE

LITTERIS G. A. LEGII, AVL. ET AVG. TYP.

urn:nbn:de:urmel-802fd509-9a2f-45
ea-8675-d7bfc96aacb55-00021866-12

* * *

seridum luctus trahit in contraria gentem,
Deplorat querula publica damna lyra.
Et lacrimis requiem nemo stillantibus ad-
fert,
Vulnera dum planctu flere cruenta iuuat.
Flebile procedat nunc *Augustumne Lyceum?*
Imbribus ah! madidis inficiatne genas?
Immo concinnam ponat de corpore vestem,
Vestis inaequales sed tegat atra pedes.
Scilicet hic damnis color est grauioribus aptus,
Pectoris hic habitus, quod dolor angit, erit.
Heu! *Matris*, motiens, *almae Leo* portio magna
Funere perturbat gaudia nostra suo.
Heu! quo me vertam, queritur, quae numina caeli,
Moeftaque quos diuos ad mea vota vocem?
Prohi dolor! haec deerat miseris fors vltima rebus,
Hic cumulus nostris debuit esse malis.
Deserit horrendis puppim Palinurus in vndis,
Fluctuat & medio mergitur illa mari.
Est vestrum, tristes planctus fudisse, Camenae,
Et madidas lacrimis vsque rigare genas.
Pergite seu cithara, seu voce lyrae gemente,
Dicere: iam capitis gloria magna cadit!
Huc illuc errat tristi mea corde iuuentus,
Effusis adeo fletibus ora madent.
Adspiciam, quocumque velim, restantia luctum,
Publicus ostendit tristia signa dolor.
Dixerat: officium nobis ac triste reliquit,
Posteritas vitae tempora pulchra canat.
Felicem puero panderunt astra *Leoni*
Vitam, Castalides excoluere bene.
Lipsiacas iuuenis tandem digressus in oras,
Ingenii coepit fundere dona Sui,

urn:nbn:de:urmel-802fd509-9a2f-45
ea-8675-d7bfc96aacb55-00021866-23

Ac veluti tenuis primum sine nomine riuus
 Per viridem molli murmure serpit humum;
 Mox magis atque magis currendo viribus auctus
 Foecundas tandem porrigit vber aquas:
 Sic dotes creuere bonae, sic gratia creuit,
 Ornat qua semper Te bona quaeque cohors,
 Te, *venerande Leo*, fausto Quem fidere noctes;
 Et studiis iuuit continuasse dies.
 Discipulos habet haec regio; documenta laborum
 Cernimus, & curae publica signa Tuae,
 Quae non sustinuit tantum, sed & insuperauxit
 Huius *Athenaei* cum grauitate decus.
 Aduolat Vranie, longe castissima virgo,
 Fiebilibusque canit carmina facta modis.
 Curaque, commemorat, quam sedula ceperit Illum,
 Ne suus a quoquam protereretur honos.
 Verbo: iam lugent, multis lacrimisque parentant,
 Hoc qui gauisi Gamaliele suo,
 Sunt gemitus iusti: feralibus occubat vmbriis,
 Splendida qui Nostri fama Sionis erat.
 Suggesti decus, ac solatia mille *Maritae*,
 Praesidium *Natis*, ac pretiosus amor:
 Illud purgati radiatum dogmaris astrum,
 Quod dubiis animis lampadis instar erat.
 Illud virtutis templum venerabile, Cuius
 Atria pandebat Numinis vnus amor.
 O multum *venerande Leo*, Tu nominis ipso
 Omnibus auditi deuenerande sono.
 Plus *venerande* tamen, doctrinae gratia quando
 Viraque tam digno nomine digna patent.
 Leucopetrensis ager sacros referetque labores,
 Et sparget famam semper in orbe Tuam.
 Quid? quod & *Augustum* Tibi plurima *commoda sanum*
 Debet, quae Clio nec pia facta tacet.

Non tacet, atque gemit: Sed te ne dede dolori
 O Clio! totam, sit maneatque modus!
 Nulla tibi lacrimis medicina parabitur, illa
 In proba caelesti munere corda venit.
 Paruit *Ille Leo* se de statione vocanti,
 Mulcentique Deo: iussa verenda cole!
 Quumque *Leo* pascit diuino nectare mentem,
 Laetemur! similis nos quoque vita beet!
 Exsiccent lacrimae, viuit post fata superstes
 Virtus, tum superest nescia fama mori.
 Dum cineres capit vna leues, mens altior astris
 Euchitur, nomen cultior orbis habet.
 Terra tenet, quod terra fuit, per saecula viuet,
 Promeritum, decus hoc docta per ora feret.
 Iubilat aeternum mens clarificata *Leonis*,
 Corporis exuias frigida terra tegit.
 Nobilior celsum *Leo* namque petiuit olympum,
 Egelidum tumultum vilior ecce! petit.
 Extremis, (faxit, veniat Deus!) vnio fiet
 Horis, defunctis buccina quando sonat,
 Iam satis est, vastos animo subiisse labores,
 Pro caussaue Dei multa tulisse mala.
 Certamen fuerit durum: victoria parta!
 Iam *Leo* non victus cantica tuta canit.
 Felix, o nimium felix! plus sole coruscus,
 Despicit abiecti coeca pericla soli!
 Salue laeta dies, & tu solalme diei,
 Numinis aeterno lumine cincte comas!
 Hunc Tibi iam pridem Dominus spondebat honorem
 O *Leo*! doctrinae praemia diua Tuae.
 Ergo, *Praeceptor*, salue, dexterrime, salue!
 Aeternis pompis condecorande, vale!
 Semper honos, nomenque Tuum, laudesque manebunt:
 At mancant semper mitia fata *Tuos*!

* * *